

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. listopadu 2016 samosoudkyní JUDr. Markétou Navrátilovou **takto**.

Obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]

uznává se vinným, že

1. v době od 3. 9. 2015 od 18:00 hodin do 4. 9. 2015 do 10:00 hodin v Novém Boru, [REDACTED] na neoploceném pozemku u domu č. p. [REDACTED] odcizil 10 kusů pískovců v celkové hodnotě 1.500,- Kč a 50 žulových kostek o rozměrech 10 x 10 x 10 cm v celkové hodnotě 500,- Kč, kdy tímto jednáním způsobil celkovou škodu na odcizení 2.000,- Kč ku škodě poškozeného [REDACTED]

2. v době od 4. 9. 2015 od 15:00 hod. do 15. 9. 2015 do 16:15 hod. v [REDACTED] na pozemku p. č. [REDACTED] za použití ručního vozíku a nezjištěného dvoustopého vozidla odcizil nejméně 6 pískovcových štuků v celkové hodnotě 900,- Kč a nejméně 200 žulových kostek o rozměrech 10 x 10 x 10 cm v celkové hodnotě 2.000,- Kč a jeden žulový blok v hodnotě 3.500,- Kč, kdy tímto jednáním způsobil celkovou škodu na odcizení ve výši 6.400,- Kč ku škodě poškozeného [REDACTED]

tedy: pokračujícím jednáním si присвоil cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

3. v přesně nezjištěné době v průběhu roku 2015 si opatřil a následně přechovával střelnou zbraň - podstatnou část střelbyschopné malorážky F. L. LUXUSKARABINER, model 1912, číslo hlavně [REDACTED] (správně [REDACTED]3), číslo závěru [REDACTED], bez pažby, aniž by byl držitelem zbrojního průkazu, respektive příslušného povolení ve smyslu zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu, v platném znění, kdy uvedená zbraň spadá do kategorie C a podle § 14 zákona o zbraních může zbraň kategorie C a střelivo do této zbraně nabývat do vlastnictví a držet pouze držitel zbrojního

průkazu příslušné skupiny nebo zbrojní licence příslušné skupiny, který je povinen nabytí této zbraně ohlásit příslušnému útvaru policie,

tedy: bez povolení sobě opatřil hlavní díly střelné zbraně,

čímž spáchal

ad 1), 2)

přechin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

ad 3)

přechin nedovoleného ozbrojování dle § 279 odst. 1 trestního zákoníku.

Za to

se odsuzuje

podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **osmnácti (18) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **dvaceti čtyř (24) měsíců**.

Podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 314e odst. 2 písm. f) trestního řádu se obžalovanému ukládá trest **propadnutí věci**, a to 0,69 g pervitinu uloženého v sáčku č. [REDAKCE] v režimovém skladu Policie ČR, KŘP Libereckého kraje, Odboru správy majetku, Oddělení materiálně technického zabezpečení Liberec, a malorážky F. L. LUXUSKARABINER, model 1912, číslo hlavně [REDAKCE] (správně [REDAKCE]), číslo závěru [REDAKCE], bez pažby, která je uložena u Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, Odboru služby pro zbraně a bezpečností materiály, Česká Lípa.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se **zrušuje výrok o trestu** z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. 3. 2016 č. j. 17 T 30/2016-71, který byl obžalovanému doručen dne 30. 3. 2016 a nabyt právní moci dne 8. 4. 2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá nahradit poškozenému [REDAKCE] Česká Lípa, **škodu** ve výši **2.000,- Kč**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený [REDAKCE] **odkazuje** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

ODŮVODNĚNÍ

V hlavním líčení osud zjistil následující skutečnosti.

K **bodů 1) a 2) rozsudku obžalovaný** vypověděl, že si na kárce převezl na konec louky šest pískovců, jeden žulový blok a asi 200 až 300 kostek. Domluvil si odvoz multikárou s panem [REDAKCE] kterému je chtěl prodat. Myslel si, že si je může vzít, přičemž do dneška tam leží,

protože na konci louky byl chycen panem [REDAKCE] Popřel, že by kamenů odvezl více, a tvrdil, že pan [REDAKCE] si větší množství na něj vymyslel a chlubil se tím a také na něj zkoušel stavební plachty a ztracené věci z maringotky, která se nacházela na pozemku, odkud obžalovaný odvážel tyto kameny.

Poškozený [REDAKCE] vypověděl, že má pozemek na kraji Nového Boru, který je katastrálně rozdělen na dvě části, z nichž jedna je v [REDAKCE] a druhá v [REDAKCE] kde se nachází také [REDAKCE]. Na pozemku probíhá bourání budovy, a proto ho každý den kontroloval nejméně dvakrát, a to při cestě do práce a z práce, protože se mu z něj ztrácely kameny. Když jel okolo, nachytl obžalovaného, jak vozí na kárce pískovcové štuky k lesu, kde vše skladoval na hromadě, konkrétně pískovcové štuky, dlažební kostky a dva žulové schody. Obžalovaný se mu přiznal, že měl hromadu připravenou na odvoz a že si myslel, že si kameny může vzít. Obžalovaného neznal, o krádeži říkal více lidem, [REDAKCE] se vyptával na obžalovaného, co je zač, protože ho nachytl při krádeži. Celkem se mu ztratilo šest až sedm žulových schodů, dvacet až třicet pískovců a hromada žulových kostek.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že od obžalovaného koupil do deseti pískovců a asi padesát dlažebních kostek. Obžalovaný svědkovi řekl, že je dostal a má to domluvené, a vozil je z otevřeného pozemku pod [REDAKCE], na kterém je louka a zbouraniště. Obžalovaný má kárku, nicméně svědek si nevzpomínal, zda mu kameny dovezl obžalovaný na ní, nebo jestli si je svědek odvezl sám. Obžalovaný kameny dovezl asi víckrát, protože najednou by je neodvezl.

Před soudem byly dále provedeny **důkazy listinného charakteru**, z nichž vyplynulo, že na cestě na pozemku poškozeného byla nalezena kárka s naloženým pískovcovým štukem, betonový překlad, hromada dlažebních kostek a tři pískovcové štuky. V trávě byly patrné stopy dvoustopého vozidla s vnějším rozchodem kol 150 cm a vnitřním rozchodem kol 130 cm (srov. protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací ze dne 16. 9. 2015 na č. l. 42 – 47). Na č. l. 37 je založena fotografie krátkovlasého muže s tmavou kšiltovkou a batůžkem, který odchází od hromady kostek a pískovcových štuků.

Shora uvedené **důkazy soud vyhodnotil** dle § 2 odst. 6 trestního řádu, načež vzal za prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. K jednání pod bodem 1) se obžalovaný nedoznal, nicméně je usvědčován svědkem [REDAKCE] který od něj koupil maximálně deset pískovců a padesát dlažebních kostek a věděl od obžalovaného, že je vozí z pozemku poškozeného [REDAKCE]. K tomuto odvozu kamenů muselo dojít ještě před přistižením obžalovaného poškozeným [REDAKCE] jestliže je svědek [REDAKCE] převzal od obžalovaného. Jednání pod bodem 2) rozsudku je prokazováno částečným doznáním obžalovaného, který potvrdil, že byl přistižen při krádeži šesti pískovců, jednoho žulového kvádru a nejméně 200 dlažebních kostek, které si nachystal na konci pozemku k odvozu, což koresponduje s výpovědí poškozeného [REDAKCE], podle které obžalovaného nachytl při této krádeži. Uvedená hromada kamenů nachystaných k odvozu je fotograficky zachycena.

Soud **pro nadbytečnost zamítl návrh** obžalovaného na doplnění dokazování výsledkem [REDAKCE] kterému se údajně měl poškozený [REDAKCE] chlubit, že si počet odcizených kamenů nepravdivě zvýšil. Soud totiž při stanovení množství odcizeného stavebního materiálu vycházel nejen z výpovědi poškozeného [REDAKCE], ale verifikoval jej dalšími důkazy, zejména výpovědí svědka [REDAKCE] a protokolem o ohledání místa činu.

Obžalovaný svým jednáním pod bodem 1) a 2) rozsudku **naplnil** po stránce objektivní i subjektivní **skutkovou podstatu** přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

tedy si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil (odcizil kameny ve vlastnictví poškozeného [REDAKCE], a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, tj. škodu nejméně 5.000,- Kč (zde konkrétně škodu ve výši 7.900,- Kč). Soud kvalifikoval toto jednání jako pokračující přečin krádeže, neboť jednotlivé dílčí útoky naplňují skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny blízkou časovou souvislostí (dva týdny), souvislostí předmětu útoku (stavební materiál na pozemku poškozeného [REDAKCE]) a stejným motivem (odcizení za účelem dalšího prodeje). Toto jednání obžalovaného bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že se jedná o cizí stavební materiál a tento chtěl odcizit, což také učinil. Soud neuvěřil obžalovanému, že nevěděl o tom, že si kameny nemůže odvézt, protože každý průměrně inteligentní člověk ví, že stavební materiál nacházející se na cizím pozemku, byť pochází z probíhající demolice domu, není věcí opuštěnou a nikdo si ji nemůže bez dovolení přivlastnit. Z této povědomosti usvědčuje obžalovaného i svědek [REDAKCE], kterému obžalovaný řekl, že odvoz má domluvený, z čehož je evidentní, že obžalovaný si byl vědom toho, že se dopouští krádeže, a tímto tvrzením se snažil ujistit svědka o opaku a zbavit obav a podezření, že by mu mohl prodat věci pocházející z trestné činnosti.

K bodu 3) rozsudku obžalovaný uvedl, že zbraň koupil za 400,- Kč od kamaráda na ubytovně, měl ji u sebe asi 24 hodin, vystřelil z ní na poli a udala ho přítelkyně; pořád na něj volá policii.

Z listinných důkazů soud zjistil, že obžalovaný dne 15. 7. 2015 v Novém Boru v ulici [REDAKCE] vydal policejní hlídce hlaveň č. [REDAKCE], F. L. LUXUSKARABINER, mod. 1912 (úřední záznam o vydání zbraně na č. l. 73) zbraně bez pažby, kterou je jednoranová malorážka s otáčivým závěrem německé výroby zn. F. L., model 1912, s označením na hlavní F. L. LUXUSKARABINER, mod. 1912, ráže 22 Long Rifle, výr. č. [REDAKCE] bez pažby a vytahovače o délce 723 mm a která je střelbě způsobilá (srov. odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika na č. l. 77 – 78) a která podléhá zákonu č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, dle kterého je zařazena do kategorie C, přičemž zbraně a střelivo do této zbraně může nabývat do vlastnictví a držet pouze držitel zbrojního průkazu příslušné skupiny. Obžalovaný není a nikdy nebyl držitelem žádného zbrojního průkazu a předmětná zbraň nebyla nikdy v České republice evidována (srov. vyjádření odboru Služby pro zbraně a bezpečnostní materiál KŘP Libereckého kraje na č. l. 83).

Shora uvedené důkazy soud vyhodnotil dle § 2 odst. 6 trestního řádu, načež vzal za prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku, neboť obžalovaný se k držení této zbraně doznal a z listinných důkazů je zřejmé, že je střelbyschopná a k jejímu držení je třeba zbrojní průkaz, který obžalovaný nikdy nevlastnil.

Obžalovaný svým jednáním naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu přečinu nedovoleného ozbrojování dle § 279 odst. 1 trestního zákoníku, tedy bez povolení (zbrojního průkazu) sobě opatřil hlavní díly střelné zbraně (koupil hlaveň, která dokonce byla střelbyschopná). Toto jednání obžalovaného bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému polehčuje jeho částečné doznání, které však nelze přeceňovat, neboť v obou doznáních případech byl obžalovaný přistižen při činu a existoval tak dostatek dalších usvědčujících důkazů. Pozitivně soud hodnotil, že obžalovaný má pouze jeden záznam v Rejstříku trestů, ke kterému z důvodu souběhu s posuzovanou trestnou činností nelze přihlížet. Obžalovanému naopak přitěžuje spáchání šesti

přestupků v letech 2005 až 2015, z nichž dva byly přestupky proti majetku, tedy typově shodná protiprávní činnost jako přečin krádeže. S ohledem na tato zjištění dospěl soud k závěru, že k nápravě obžalovaného postačí uložení trestu odnětí svobody nespojeného s jeho přímým výkonem ve věznici. Posuzované přečiny jsou ve vztahu souběhu k přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl obžalovaný uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. 3. 2016 č. j. 17 T 30/2016-71, jenž byl obžalovanému doručen dne 30. 3. 2016 a nabyl právní moci dne 8. 4. 2016 a jímž byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců se zkušební dobou osmnácti měsíců a trest propadnutí věci, protože všechny tyto přečiny obžalovaný spáchal před doručením uvedeného trestního příkazu, tj. před dnem 30. 3. 2016. Soud proto ukládal trest souhrnný, přičemž v rámci trestní sazby jednoho roku až pěti let, tj. trestní sazby za přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, která se vztahuje k trestnému činu nejprísněji trestnému, uložil soud trest odnětí svobody v dolní polovině trestní sazby (konkrétně ve výměře osmnácti měsíců) a podmíněně jej odložil na zkušební dobu v trvání dvacetičtyř měsíců. Ze zmíněného trestního příkazu převzal soud trest propadnutí věci - 0,69 g pervitinu – a k němu připojil další trest propadnutí věci, a to malorážky F. L. LUXUSKARABINER, kterou obžalovaný použil ke spáchání přečinu nedovoleného ozbrojování.

Poškozenému [REDAKCE] který se připojil s nárokem na **náhradu škody** v celkové výši 20.400,- Kč, soud přiznal nárok ve výši 2.000,- Kč představující hodnotu odcizeného stavebního materiálu pod bodem 1) rozsudku. Jednáním obžalovaného pod bodem 2) poškozenému škoda nevznikla, poněvadž obžalovaný byl přistižen při činu a nestihl tak škodu způsobit. Vzhledem k tomu, že ve zbylé části nebyl nárok na náhradu škody prokázán, odkázal s ním soud poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možné podat do **osmi dnů** od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 2. listopadu 2016

JUDr. Markéta Navrátilová, v.r.
samosoudkyně

[REDAKCE]
[REDAKCE]